

najstarsi sędziowie, którzy rozpoczęli służbę przed styczniem 2010 r. (i którzy w okresie pomiędzy 2006 a 2009 rokiem skorzystali z wyroków, których sentencja podlegała w 2019 r. interpretacji na mocy wyroku nr 7/2019 [Înalta Curte de Casație și Justiție (rumuńskiego najwyższego sądu kasacyjnego)] skorzystali z retroaktywnej wypłaty praw w zakresie wynagrodzenia (podobnych do tych dochodzonych w drodze powództwa sądowego, będącego przedmiotem niniejszego postępowania), w grudniu 2019 r./styczniu 2020 r., za okres od 2010 r. do 2015 r., chociaż w tym okresie również powodowie pełnili funkcję sędziów, wykonywali te same czynności zawodowe, w tych samych warunkach i w tej samej instytucji?

- 3) Czy przepisy dyrektywy [2000/78] należy interpretować w taki sposób, że stoją one na przeszkodzie dyskryminacji jedynie wtedy, gdy jest ona oparta na jednym z kryteriów, o których mowa w art. 1 tej dyrektywy lub, przeciwnie, przepisy takie, ewentualnie uzupełnione innymi przepisami prawa unijnego, co do zasady stoją na przeszkodzie odmiennemu traktowaniu pracowników w zakresie wynagrodzenia, jeżeli wykonują tę samą pracę, dla tego samego pracodawcy, [w] tym samym okresie i na tych samych warunkach?

(¹) Dz.U. 2000, L 303, s. 16.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Wyrchowen administratiwen syd (Bułgaria) w dniu 12 maja 2021 r. – Komisja za szasztita na licznite dannii, Centralna izbiratelna komisija / Koalicija „Demokraticzna Byłgarija – Obedinenie”

(Sprawa C-306/21)

(2021/C 329/13)

Język postępowania: bułgarski

Sąd odsyłający

Wyrchowen administratiwen syd

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Komisja za szasztita na licznite dannii, Centralna izbiratelna komisija

Strona przeciwna: Koalicija „Demokraticzna Byłgarija – Obedinenie”

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 2 ust. 2 lit. a) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 (¹) z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólnego rozporządzenia o ochronie danych) należy interpretować w ten sposób, że nie dopuszcza on stosowania tego rozporządzenia w odniesieniu do danej pozornie czysto wewnętrznej sytuacji, takiej jak przeprowadzenie wyborów do zgromadzenia narodowego, gdy przedmiotem ochrony są dane osobowe osób będących obywatelami Unii Europejskiej i gdy czynności związane z przetwarzaniem danych nie polegają jedynie na gromadzeniu tych danych w kontekście danej działalności?
- 2) Na wypadek udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze, czy zakończenie działalności związanej z przeprowadzeniem wyborów do zgromadzenia narodowego (pozornie nieobjętych zakresem stosowania prawa Unii) zwalnia administratorów – przetwarzających i przechowujących dane osobowe osób – z ich obowiązków określonych w rozporządzeniu jako jedyne sposoby ochrony danych osobowych obywateli Unii Europejskiej na poziomie unijnym? Czy możliwość stosowania rozporządzenia jest uzasadniona jedynie działalnością, w ramach której ustanowiono lub, odpowiednio, zgromadzono dane osobowe, z czego wynika również wniosek dotyczący prekluzji możliwości jego dalszego stosowania?
- 3) Na wypadek udzielenia odpowiedzi przeczącej na pytanie pierwsze, czy art. 6 [ust. 1] lit. e) ogólnego rozporządzenia o ochronie danych i zasada proporcjonalności, określona w motywach 4 i 129 ogólnego rozporządzenia, dopuszczają dany krajowy środek regulacyjny wykonujący rozporządzenie, taki jak rozpatrywany, który z góry zakazuje i ogranicza możliwość dokonywania jakiegokolwiek nagrania wideo przy przeliczaniu wyników wyborów w lokalach wyborczych, ponieważ nie dopuszcza dyferencjacji i regulowania odrębnych elementów procesu dokonywania nagrania wideo i uniemożliwia osiągnięcie celów rozporządzenia – ochrony danych osobowych – za pomocą innych środków?

- 4) Alternatywnie i w kontekście zakresu stosowania prawa Unii Europejskiej – przy przeprowadzaniu wyborów lokalnych i wyborów do Parlamentu Europejskiego – czy art. 6 [ust. 1] lit. e) ogólnego rozporządzenia o ochronie danych i zasada proporcjonalności, określona w motywach 4 i 129 ogólnego rozporządzenia, dopuszczają dany krajowy środek regulacyjny dotyczący stosowania rozporządzenia, taki jak rozpatrywany, który z góry zakazuje i ogranicza możliwość dokonywania jakiegokolwiek nagrania wideo przy przeliczaniu wyników wyborów w lokalach wyborczych, ponieważ nie wdraża, ani nawet nie dopuszcza, dyferencjacji i regulowania odrębnych elementów procesu dokonywania nagrania wideo i uniemożliwia osiągnięcie celów rozporządzenia – ochrony danych osobowych – za pomocą innych środków?
- 5) Czy art. 6 ust. 1 lit. e) ogólnego rozporządzenia dopuszcza kwalifikowanie czynności związanych z ustaleniem zgodnego z prawem przebiegu i przeliczania wyników przeprowadzonych wyborów jako zadania objętego interesem publicznym, uzasadniającego określoną, podlegającą wymogowi proporcjonalności ingerencję – w stosunku do danych osobowych – osób obecnych w lokalach wyborczych, gdy osoby te pełnią urzędową, publiczną, ustawowo regulowaną funkcję?
- 6) Na wypadek udzielenia odpowiedzi twierdzącej na poprzednie pytanie, czy ochrona danych osobowych dopuszcza ustanowienie krajowego regulacyjnego zakazu gromadzenia i przetwarzania danych osobowych, ograniczającego możliwość dokonywania równoległych czynności związanych ze sporządzaniem nagrań wideo w odniesieniu do materiałów, obiektów i przedmiotów niezawierających danych osobowych, gdy istnieje potencjalna możliwość zgromadzenia w procesie dokonywania nagrań wideo również danych osobowych nagranych obecnych w lokalu wyborczym osób wykonujących w danym momencie czynności w interesie publicznym?

(¹) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz.U. 2016, L 119, s. 1).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Judicial da Comarca dos Açores (Portugalia) w dniu 14 maja 2021 r. – KU i in. / SATA International – Azores Airlines SA

(Sprawa C-308/21)

(2021/C 329/14)

Język postępowania: portugalski

Sąd odsyłający

Tribunal Judicial da Comarca dos Açores

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: KU, OP, GC

Strona pozwana: SATA International – Azores Airlines SA

Pytanie prejudycjalne

Czy opóźnienie o ponad trzy godziny albo odwołanie lotu spowodowane awarią w dostawie paliwa w porcie lotniczym wylotu, w wypadku gdy ten port lotniczy jest odpowiedzialny za zarządzanie systemem paliwowym, stanowi „nadzwyczajną okoliczność” w rozumieniu i w świetle skutków art. 5 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 261/2004 (¹) Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r.?

(¹) Rozporządzenie (WE) nr 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. ustanawiające wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów, uchylające rozporządzenie (EWG) nr 295/91 (Dz.U. 2004, L 46, s. 1).